

Kaplumbağanın Kâğıt Feneri

Çınar BİBER

Kaplumbağanın Kâğıt Feneri

Çınar BİBER

Ormanda sıcacık bir açıklıkta, pırlıl pırlıl bir derenin kıyısında Tilly adında yumuşak kalpli bir kaplumbağa yaşırdı. Yumuşacık kırmızı bir atkı takar, malzemelerini küçük hasır bir çantada taşırdı. Tilly her şeyden çok, her yıl yapılan fener festivalini severdi. Ormandaki bütün hayvanlar ışığı ve neşeyi paylaşmaya gelirdi. Yuvarlak, koyu kahverengi gözleri heyecanla parıldarken sıcacık gülümserdi.

Fener festivaline sadece üç gün kalmıştı. Tilly koşuşturup kâğıt, ip ve minik mumlar topladı. Pürüzsüz, kubbeli kabuğu kahverengi ve altın rengi desenlerle kaplıydı. Çalışırken neşeli bir şarkı mırıldanıyordu. 'Bu yıl festivalin en güzeli olacak!' dedi. Bütün hayvan arkadaşları da hazırlanmakla meşguldü; her biri ağaçların yükseklerine asmak için özel bir fener yapıyordu.

Bir yapraktan büyük olmayan fare Pip, Tilly'ye koşarak geldi. Üzerinde minik mavi bir yelek, kuyruğuna bağlanmış sarı bir kurdele vardı. 'Festivali sabırsızlıkla bekliyorum!' diye ciyaktadı Pip, parlak siyah gözleri ıslık ıslık. Tavşan Bramble hoplayarak yanlarına geldi, uzun kulakları seğiriyordu. 'Ben tahta düğmelerle bir fener yaptım!' dedi gururla, yeşil örgü yeleğini düzeltirken.

Tilly kendine büyük, güzel bir fener yapmaya karar verdi. Kâğıtları yıldız şeklinde kesti ve dikkatlice yapıştırdı. Kısa, sağlam bacakları yavaş ama kararlı bir şekilde çalışıyordu. 'Bu fener çok parlak parlayacak!' dedi. İçine minik bir mum yerleştirdi ve tepesine bir ip bağıladı. Fener sıcak, altın rengi bir ışıqla parladı ve Tilly kendini çok gururlu hissetti.

Açıklığın her yanında hayvanlar fenerlerini dalların yükseklerine asıyordu. Uzun boylu geyikler ve güçlü ayılar kolayca yukarı uzanıyordu. Ama fare Pip ile tavşan Bramble aşağıda durmuş, endişeli yüzlerle yukarı bakıyorlardı. Fenerler başlarının çok üstünde sallanıyordu. 'Onlara ulaşamıyoruz,' diye fısıldadı Pip, bıyıkları sarkmıştı. 'Fenerlerimizi nasıl yakacağız?'

Bramble zıplamayı denedi, ama fenerler çok yüksekti. 'Uzun kulaklarım bile işe yaramıyor,' diye iç çekti. Küçük hayvanlar bir araya toplandı, kendilerini dışlanmış hissediyorlardı. Tilly uzaktan izledi, iyi kalbi sızladı. Üzgün yüzlerini gördü ve yardım etmesi gerektiğini anladı. 'Herkes festivalin tadını çıkarmalı,' diye düşündü, sağlam bir bacağıyla çenesine dokunarak.

Tilly hasır çantasını açtı ve fazladan kâğıt ile ip çıkardı. 'Bir fikrim var!' diye haykırdı. Alçak bir dala koştu ve yere yakın küçük bir fener bağlamaya başladı. 'Bu fenerler yalnızca sizin için olacak,' dedi Pip ile Bramble'a. Küçük hayvanların gözleri hayretle kocaman açıldı. 'Gerçekten mi? Bizim için mi?' diye ciyakladı Pip, burnu seğirerek.

Tilly bütün öğleden sonra çalıştı, yumuşak, kırışık gülümsemesi hiç solmadı. Bütün küçük canlılar için alçak fenerler yaptı. Her biri renkli yapraklar ve minik çiçeklerle süslenmişti. Pip, küçük, çevik patileriyle ip taşıyarak yardım etti. Bramble turuncu omuz çantasında daha çok kâğıt getirdi. 'Bu çok eğlenceli!' diye sevindi Bramble, kabarık kuyruğu kıpır kıpırdı.

Güneş batmaya başlarken Tilly son alçak feneri astı. Küçük hayvanlar çevresine toplandı, yüzleri mutlulukla parlıyordu. 'Artık onları kendimiz yakabiliriz!' diye sevindi Pip. Fenerini minik bir kibritle yaktı ve fener titreyerek yanıverdi. Bramble da kendininkini yaktı ve kısa sürede yere yakın bir sıra fener, minik yıldızlar gibi pırıldadı.

Festival başladı ve bütün orman ışıkla parıldadı. Yüksekteki fenerler esintide sallanıyor, alçaktaki fenerler aşağıda sıcacık parlıyordu. Her hayvan ışığı görebiliyor ve paylaşabiliyordu. Tilly'nin büyük feneri pırıl pırıl parlıyordu, ama küçük hayvanların sevinçli yüzlerini görünce daha da mutlu oldu. 'Paylaşmak işte bu demek,' dedi usulca, kırmızı atkısı dalgalanırken.

Pip alçak fenerinin etrafında dans etti, sarı kuyruk kurdelesini zıplıyordu. 'Ona ulaşabiliyorum! Ulaşabiliyorum!' diye şarkı söyledi. Bramble patilerini çırpı ve bir daire çizerek hopladı. 'Tilly, sen çok iyisin!' dedi. Diğer hayvanlar da sevinçle bağırıyor ve Tilly'ye teşekkür etti. Festival, kahkahalar ve ışıqla dolu, en güzeli oldu. Herkes kendini dahil ve mutlu hissetti.

Tilly kızardı ve gülümsedi. 'Festivali hep birlikte özel yapıyoruz,' dedi. 'Her hayvan, büyük ya da küçük, ışığı paylaşmalı.' Hayvanlar başlarını salladı, kalpleri ısındı. İyiliğin ve paylaşmanın her şeyi daha güzel yaptığını anladılar. O günden sonra herkesin eğlenceye katılabilmesini hep sağladılar. Fener festivali, birlikte olmanın kutlaması oldu.

Gece ilerledikçe hayvanlar şarkılar söyledi ve hikâyeler anlattı. Tilly, Pip ve Bramble ile oturdu, içi huzurla doldu. Alçak fenerler minik ateş böcekleri gibi parlıyor, yüksekteki fenerler yukarıda pırıldıyordu. 'Bunu her yıl yapalım,' dedi Bramble. 'Evet!' diye hep birlikte onayladılar. Festival yalnızca fenerlerle ilgili değildi; dostluk ve iyilikle ilgiliydi.

Festival bitince hayvanlar yavaşça toparlandı, hâlâ gülümsüyorlardı. Tilly çantasını topladı ve açıklığa baktı. 'Gelecek yıl aynı zamanda mı?' diye sordu. 'Aynı zamanda!' diye sevinçle bağırdılar. Pip, Tilly'nin bacağına sarıldı ve Bramble ona beşlik çaktı. Fenerler tek tek söndü, ama kalplerindeki sıcaklık parlak kaldı.

Derenin kıyısındaki sıcacık evine dönen Tilly, kırmızı atkısını bir çengele astı. Arkadaşlarının mutlu yüzlerini düşündü. 'Herkesi dahil etmek kutlamaları güzelleştirir,' dedi kendi kendine. Küçük iyiliklerin bütün ormanı aydınlatabileceğini biliyordu. Yumuşak bir gülümsemeyle kabuğuna yerleşti ve gelecek yılki festivali hayal etti.

Böylece orman festivali, ne kadar küçük olursa olsun her hayvanın ışığı paylaşabildiği yıllık bir gelenek oldu. Tilly'nin kâğıt fenerleri, hem yüksek hem alçak, hepsine iyiliğin ve paylaşmanın her kutlamayı daha parlak yaptığını hatırlattı. Son.